Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *σκοῦφος*.

1) Ὁ φέρων λευκὸν σκοῦφον ἔνθ' ἀν. **2)** Ἐν τῇ συνθηματικῇ γλώσσῃ ἄνθρωπος τῆς τάξεως τῶν οἰνοποτῶν, χύδαίων καὶ ἐπαγγελλομένων τὸν ἀνδρεῖον Ἤπ. (Ἰωάνν.)

ἀσπρόσκυλλος ὁ, ἀμάρτ. *ἀσπρόσ-θυλλος* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *σκύλλος*.

Κύων λευκοῦ χρώματος.

ἀσπροσπαλαθεὰ ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *σπαλαθεά*, δι' ὃ ἰδ. *ἀσπαλαθεά*.

Τὸ φυτὸν ἀσπάλαθος ὁ λαχναῖος (calycotome villosa) τοῦ γένους τοῦ ἀσπαλάθου τῆς τάξεως τῶν ἐλλοβοκάρπων (leguminosae). Πβ. *ἀσπάλαθος* **1**. [**]

ἀσπρόσπορος ἐπίθ. ΛΟἰκονομίδ. Ὁδηγὸς λαχανοκηπ. 116.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *σπόρος*.

Ὁ φέρων λευκὸν σπόρον: *Μαρούλια ἀσπρόσπορα*.

ἀσπροστάφυλο τό, *ἀσπροστάφυλον* Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Χαλδ.) *ἀσπροστάφυλο* σύνηθ. *ἀσπρουστάφ'λου* Ἴμβρ. Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρο* καὶ τοῦ οὐσ. *σταφύλι*.

Λευκὴ σταφυλὴ ἔνθ' ἀν.: *Κρασὶ ἀπὸ ἀσπροστάφυλα* σύνηθ. *Ἄμον τ' ἔφαεν ἀσπροστάφυλον, ἔγκεν τρανὰ κέρατα* (ἐκ παραμυθ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀσπρούδα* **1**.

ἀσπροστρογγυλοπρόσωπος ἐπίθ. Θρᾴκ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ *στρογγυλοπρόσωπος*.

Ὁ ἔχων λευκὸν καὶ στρογγυλὸν πρόσωπον: Ἄσμ.

Ἀσπροστρογγυλοπρόσωπε, τοῦ ἥλιου θυγατέρα,
ἡ ἐμορφιά σ' ἀκούστηκε μέσα 'ς τὴν Ἰγγλιτέρα.

ἀσπροσυκαμινεὰ ἡ, ἀμάρτ. *ἀσπρουσ'καμ'νεὰ* Στερελλ. (Αἰτωλ.).

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *συκαμινεά*.

Τὸ δένδρον μορέα ἡ λευκὴ (morus alba) τοῦ γένους τῆς μορέας (morus) τῆς τάξεως τῶν κνιδωδῶν (utricaceae). Συνών. *ἀσπρομουρεά, συκαμινεά*. [**]

ἀσπροσυκεὰ ἡ, Ἰκαρ. Κρήτ. Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.) —*Λεξ.* Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. *ἀσπροσ'κεὰ* Κρήτ. (Σητ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Μεσσ.) Χίος *ἀσπρουσ'κεὰ* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *συκεά*.

Εἶδος συκῆς παραγούσης σῦκα μὲ φλοιὸν λευκάζοντα ἔνθ' ἀν. Συνών. *ἀσπροῦ* **2**. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κρήτ. (Ἀποκόρ.)

ἀσπρόσυκο τό, *ἀσπρόσυκον* Πόντ. (Τραπ. κ.ἀ.) *ἀσπρόσυκο* Θήρ. Ἰκαρ. Κρήτ. Νάξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Γέρμ. Μάν. Μεσσ.) κ.ἀ. *ἀσπρόσ'κου* Στερελλ. (Ναύπακτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *σῦκο*.

Εἶδος σύκου μὲ πράσινον καὶ λευκάζοντα κατὰ τὴν ὡρίμανσιν φλοιόν. [**]

ἀσπροσυννεφιὰ ἡ, *Λεξ.* Δημητρ. *ἀσπρουσ'νιφιὰ* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος*, τοῦ οὐσ. *σύννεφο* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ιά*.

Λευκὰ νέφη καλύπτοντα τὸν οὐρανὸν ἔνθ' ἀν.: *Εἶνι ἀσπροῦσ'νιφιὰ ἀπόψι, θὰ κάμ' κρύου* Αἰτωλ.

ἀσπροσυννεφιάζω *Λεξ.* Αἰν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀσπροσυννεφιά*.

Καλύπτομαι ἀπὸ λευκὰ σύννεφα: Ἄσμ.

Ἀσπροσυννέφιασ' ὁ οὐρανός, σκοτείνιασεν ὁ τόπος.

ἀσπροσυρμὴ ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *συρμή*.

Περιληπτικῶς τὰ λευκὰ ἐσώρρουχα. Συνών. *ἀσπρόρρουχο, ἀσπρόσκουτο*.

ἀσπροσώκαρδο τό, Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *σωκάρδι*.

Ἐσωτερικὸν ἔνδυμα περισφίγγον τὰ στήθη τῆς γυναικός, στηθόδεσμος. Συνών. *βυζοσακκούλλα, μποῦστος*.

ἀσπρότη ἡ, ἀμάρτ. *ἀσπρότε* Πόντ. (Ἴμερ. Χαλδ. κ.ἀ.) *ἀσπριότη* Χίος (Δαφν.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. *ἀσπρότης*.

Ἡ λευκότης ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Ἐσὺ π' ἔεις τ' ἥλ' τὰ κόκκινα, τοῦ φέγγονος τ' ἀσπρότας,
ἐσὲν ποῦ ἔσ' τῇ ὀκύλλ' ὁ γιὸν πρέπ' νὰ κλειδών' τὰ πόρτας

Ἴμερ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀσπράδα* **1**.

ἀσπροτιρίπλικο τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *τιριπλίκι*.

Εἶδος λευκοῦ βαμβακεροῦ νήματος.

ἀσπροτρίφυλλας ὁ, ἀμάρτ. *ἀσπροντρέφ'λας* Ἤπ. (Ἰωάνν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *τριφύλλι*. Διὰ τὴν ἀναλογικὴν τροπὴν τοῦ *ι* εἰς *ε* πβ. Ν'Ανδριώτ. ἐν Ἀθηνᾷ 45 (1933) 257.

Τὸ λευκόανθον τριφύλλιον, τριφύλλιον τὸ ἕρπον (trifolium repens) τοῦ γένους τοῦ τριφυλλίου (trifolium) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papillionaceae). [**]

ἀσπροτριχᾶτος ἐπίθ. LRoussel Grammaire 332 —*Λεξ.* Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος*, τοῦ οὐσ. *τρίχα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ᾶτος*.

Ὁ ἔχων λευκὰς τρίχας. Πβ. *ἀσπρομάλλης*.

ἀσπρότρουλλος ἐπίθ. Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *τρουῦλλος*.

Ὁ λευκὸς καὶ ἔχων κέρατα ὄρθια εἰς σχῆμα τρούλλου, ἐπὶ βοός, τράγου καὶ αἰγός.

ἀσπροτσαγκᾶτος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀσπροτσαρᾶτος* Κρήτ. *ἀσπροτζαρᾶτος* Κρήτ. Νάξ. (Φιλότ.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ *τσαγκᾶτος*.

Ὁ φορῶν οἱονεὶ λευκὰ περιπόδια, ἤτοι λευκὸν τρίχωμα περὶ τὰς κνήμας, δίκην λευκῶν περιποδίων, ἐπὶ αἰγὸς ἔνθ' ἀν.: *Ἀσπροτσαράτη αἶγα* Κρήτ. Συνών. *ἀσπροπέδουλος*. Πβ. *τσαγκᾶτος*.

ἀσπροῦ ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος*.

1) Λευκὴ ὄρνις. **2)** Εἶδος συκῆς παραγούσης σῦκα μὲ λευκάζοντα φλοιόν. Συνών. *ἀσπροσυκεά*.

ἀσπρούδα ἡ, Ἀμοργ. Θήρ. Κάρπ. Λέσβ. (Μυτιλήν.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μεσσ. Πάτρ.) Σκίαθ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Ἀρτοτ. Εὐρυταν. Καλοσκοπ.) —*Λεξ.* Μ'Εγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. *ἀσπρούα* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσπρος* καὶ τῆς καταλ. *-ούδα*.

1) Εἶδος λευκῆς σταφυλῆς διαφόρων παραλλαγῶν Ἀμοργ. Θήρ. Λέσβ. (Μυτιλήν.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μεσσ. Πάτρ.) Σκίαθ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Ἀρτοτ. Εὐρυταν. Καλοσκοπ.) —*Λεξ.* Μ'Εγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. Συνών. *ἀσπροστάφυλο, ἀσπρούδι* **1**, *ἀσπρουδιὰ* **1**, *ἀσπρουδίτσα, ἀσπρουδούλλα, ἀσπρούλλα* **1**, *ἀ-*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ